Krimināllieta Nr. 11088086712

K29-0224/14

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 13.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:

tiesnese V. Voronova

ar tiesas sēdes sekretāri S.Geidi

piedaloties prokurorei I.Šmēdiņai

aizstāvei I.Feldmanei

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. B/ **neatļauti iegādājās, glabāja narkotisku vielu bez nolūka to realizēt**, šādos apstākļos:

/pers. B/ 2012.gada 14.aprīlī ap plkst.16.30 Rīgā, netālu no Daugavpils un Ludzas ielas krustojuma, no pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotas personas savai lietošanai, bez realizācijas nolūka neatļauti iegādājās narkotisku vielu izžāvētu kanabiss (marihuānu) 17,2304 gramus, iepildītu 19 polimēra materiāla maisiņos. Iegādāto narkotisko vielu neatļauti glabāja sava apģērba kabatās, vienu maisiņu - virsjakas kreisajā kabatā un 18 maisiņus - sporta jakas kreisajā kabatā līdz 2012.gada 14.aprīlim plkst.16.55, kad viņš tika aizturēts Rīgā, Pirts un Maskavas ielu krustojumā un nogādāts Valsts policijas Latgales iecirknī un viņa mantu apskates laikā narkotiskā viela tika izņemta.

Saskaņā ar spēkā esošajiem Ministru kabineta 2005.gada 8.novembrī apstiprinātajiem noteikumiem Nr.847 „Par Latvijā kontrolējamām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" kanabiss (marihuāna) ir pieskaitāms pie aizliegtām sevišķi bīstamām narkotiskām vielām (1.saraksts).

Saskaņā ar LR likumu „Par Krimināllikumu spēkā stāšanas un piemērošanas kārtību" pielikumu ,,Kritēriji nelikumīgā apritē esošo narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai (prekursori) iedalījumu apmēriem" 17,2304 grami kanabiss (marihuāna) pārsniedz apmērus, līdz kuriem kanabiss (marihuāna) daudzumi atzīstami par nelieliem.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ sevi par vainīgu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas **atzina pilnībā,** atzina arī apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, paskaidroja, ka „pīpējot zālīti", uzskata, ka nekādu ļaunumu nenodara, turklāt citās valstīs šī darbība ir atļauta un pat ārstē smagas slimības. Uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā.

Prokurore un aizstāve2 tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Tā kā apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas procesā, piekrita lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, tiesa, noklausoties procesa dalībnieku viedokli, iepazinusies ar lietas materiāliem atzīst, ka lietā iespējams neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par /pers. B/ vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā. Tiesa ir pārliecinājusies, ka lietā esošie pierādījumi apstiprina apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, *sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.*

Saskaņā ar Latvijas Republikas 2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4. punktu personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas.

Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā noteikta krimināltbildība par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu izgatavošanu, iegādāšanos, glabāšanu, pārvadāšanu un pārsūtīšanu.

Tiesa konstatē, ka ar 2012.gada 13.decembra likumu „Grozījumi Krimināllikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.aprīlī, grozīta Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankcija.

Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas (redakcijā līdz 2013.gada 1.aprīlim) sankcijā bija noteikts, ka par šā panta pirmajā daļā noteikto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Savukārt Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas (redakcijā no 2013.gada 1.aprīļa) sankcijā noteikts, ka par šā panta pirmajā daļā noteikto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu un ar policijas kontroli uz laiku līdz trim gadiem.

Minētā likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 6.punktā noteikts, ka gadījumā, ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Tā kā pārejas noteikumu 6.punkts ir imperatīva tiesību norma, tiesai tā obligāti jāpiemēro ikreiz, kad par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža.

Tāpat tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir *aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.*

Nosakot apsūdzētajam /pers. B/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta un 9.panta noteikumiem /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā, ir atzīstams par mazāk smagu noziegumu. Tiesa atzīst, ka /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir ar augstu sabiedrisko bīstamību, kas apdraud citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē, nodara kaitējumu savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas. Daudzas no narkotiskajām un psihotropajām vielām atkarīgas personas nav darbspējīgas. Cenšoties iegūt līdzekļus narkotisko un psihotropo vielu iegādei, šādas personas nereti izdara noziedzīgus nodarījumus.

Savukārt, izvērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa konstatē, ka viņš ir dzimis /datums/, Jūrmalā, LR pilsonis (lietas 23.lapa), neprecēts, pēc paša vārdiem - ar vidējo izglītību, pabeidzis Daugavpils 38.arodvidusskolu, specialitāte – krāšņu podnieks, nestrādā, apgādībā nepilngadīgu bērnu nav. Deklarētā dzīves vieta – /adrese/ (lietas 82.lapa), pēc paša vārdiem faktiskā dzīves vieta /adrese/, kur īrē personīgo māju.

Agrāk administratīvi sodīts ar naudas sodiem, naudas sodi nav samaksāti (lietas 25.lapa).

Apsūdzētais/pers. B/ ir sodīts vairākkārtīgi (lietas 142.-148.lapa), pēdējās reizes:

1) 2010.gada 9.februārī Jūrmalas pilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 15.panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā ieskaitīts iepriekšējā aizturēšanā pavadītais laiks no 2009.gada 24.augusta līdz 2009.gada 26.augustam un apcietinājumā pavadīto laiku no 2009.gada 26.augusta līdz 2010.gada 9.februārim. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2010.gada 11.maijā (lietas 92.-93.lapa). Sodu izcietis 2010.gada 23.aprīlī, kad atbrīvots no Centrālcietuma (lietas 48.lapa). Sodāmība nav dzēsta.

Kā personu raksturojošus datus, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais 2013.gada 13.februārī Jūrmalas pilsētas tiesā sodīts pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas par 2012.gada 15.oktobrī izdarītu noziegumu ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadīto laiku no 2012.gada 15.oktobra līdz 2012.gada 18.decembrim. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 26.februārī (lietas 97.-98.lapa).

Brīvības atņemšanas sodu izcietis 2013.gada 23.martā (lietas 148.lapa), sodāmība nav dzēsta.

VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļās uzskaitē nesastāv (lietas 29.lapa), VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nesastāv (lietas 30.lapa).

SIA „Dubultu poliklīnika" narkoloģiskā kabineta uzskaitē nesastāv (lietas 32.lapa).

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. B/ piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētā /pers. B/ personību, mazāk smaga nozieguma iepriekš minēto raksturojumu, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, bet no panta sankcijā paredzētiem sodiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir tikai brīvības atņemšanas sods, kādu lūdza piemērot arī valsts apsūdzības uzturētāja.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka *brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem*.

Tiesas ieskatā, apsūdzētājam ir piemērojams brīvības atņemšanas sods, jo apsūdzētais nekādus secinājumus pēc iepriekšējām sodāmībām nav izdarījis, nav pārvērtējis savu attieksmi pret dzīvi un nav mēģinājis iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās. Turklāt viņa vairākkārtējās sodāmības tiesai nerada pārliecību, ka viņš, saņemot citu sodu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc tiesas ieskatā apsūdzētā labošanos iespējams panākt vienīgi, izolējot viņu no sabiedrības.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka nodrošināt Krimināllikuma 35.pantā nostiprināto soda mērķi iespējams /pers. B/ sodu, nosakot vienīgi brīvības atņemšanas veidā. Šāds sods veicinās arī soda prevencijas uzdevumu izpildi.

Turklāt nosakot reālu brīvības atņemšanas sodu personai, kas apsūdzēta par noziedzīgu nodarījumu saistībā ar narkotiskajām vielām, tiesa aizstāv valsts un sabiedriskās drošības intereses, valsts ekonomiskās labklājības intereses, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību un tikumību, kā arī lai aizstāvētu citu personu tiesības un brīvību.

Pastāvot minēto apstākļu kopumam, tiesa secina, ka šāda /pers. B/ cilvēktiesību ierobežošana atbilst Kriminālprocesa likuma mērķim un Kriminālprocesa likuma 12.pantā definētajam cilvēktiesību garantēšanas principam.

Turklāt pie soda veida noteikšanas, tiesa arī ņem vērā arīto, ka **apsūdzētā** iegādātā viela - marihuāna, izžāvēta, atbilstoši spēkā esošajiem 2005.gada 8.novembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.847 „Par Latvijā kontrolējamām narkotiskām, psihotropām vielām un prekursoriem", ir aizliegtā sevišķi bīstamā narkotiskā viela, kuru nelegāla aprite un ļaunprātīga lietošana apdraud veselību, kas norādīta I sarakstā, kā arī ņem vērā iegādātās vielas daudzumu – 17,2304g, kas 17 reizes pārsniedz nelielos apmērus (1g), bet nesasniedz apmērus, sākot ar kuru daudzumi atzīstami par lieliem (100g).

Nosakot apsūdzētajam /pers. B/ soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa *ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu, tiesa nesaskata apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu kriminālprocesa attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu, jo pēdējā sodāmība, kas noteikta 2010.gada 9.februārī ar Jūrmalas pilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 15.panta ceturtās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, nav dzēsta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 63.panta trešās daļas 4.punktu par nesodītām atzīstamas personas, kas izcietušas īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu, mantas konfiskāciju, piespiedu darbu vai naudas sodu, pēc viena gada. Jaunu noziedzīgu nodarījumu pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas apsūdzētais izdarīja 2012.gada 14.aprīlī, t.i., ātrāk nekā pēc diviem gada, tāpēc sodāmība pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 15.panta ceturtās daļas apsūdzētajam veido Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli – noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesas ieskatā, noziedzīga nodarījuma recidīvs ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros. Turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajai.

Turklāt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts narkotisko vielu ietekmē, ko apliecina lietā esošais 2012.gada 14.aprīļa Medicīniskās pārbaudes protokols Nr.2053 (kopija) un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultāti Nr.2914 (lietas 45.-46.lapa).

Taču respektējot vienveidīgas tiesu prakses nozīmi tiesību stabilitātes nodrošināšanā, tiesa ņem vērā augstākas instances tiesas nolēmumus par brīvības atņemšanas soda mēriem par analoģiska nozieguma izdarīšanu pie analoģiskiem atbildību pastiprinošiem apstākļiem un tāpēc to piemēro mazākā apmērā, nekā valsts apsūdzība lūdza. Tādējādi noziedzīga nodarījuma smagums un kriminālatiesiskā represija būs atbilstīga bīstamībai un kaitīgumam, kāds nodarīts ar likumu aizsargātajām interesēm.

Saskaņā ar Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētajam nosakāms papildsods – policijas kontrole, kas ir obligāts

un ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par /pers. B/ personībai atbilstošu un nepieciešamu papildsodu par izdarīto. Izvērtējot piemērojamā papildsoda – policijas kontrole – apmēru, ņemot vērā /pers. B/ personību un izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagumu, lai uzraudzītu apsūdzētā uzvedību pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes, tiesa uzskata, ka papildsods nosakāms valsts apsūdzības pieprasītā apmērā, kas pēc tiesas ieskata būs pietiekams par šo izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Šā papildsoda piemērošana tieši šādā apmērā sekmēs personas reintegrāciju sabiedrībā un garantēs, ka intensīva personas uzvedības uzraudzība, kas tika īstenota brīvības atņemšanas vietā, pilnīgi neizbeigsies dienā, kad personu atbrīvos no cietuma.

Tiesa piekrīt valsts apsūdzības uzturētājas viedoklim, ka apsūdzētais šo noziedzīgo nodarījumu izdarīja 2012.gada 14.aprīlī, tas ir, pirms 2013.gada 13.februāra Jūrmalas pilsētas tiesas sprieduma taisīšanas, tādējādi galīgais sods /pers. B/ nosakāms atbilstoši Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem, kas nosaka, *pēc sprieduma taisīšanas vai prokurora priekšraksta par sodu sastādīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas vai prokurora priekšraksta par sodu sastādīšanas pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu*. Savukārt tā paša panta sestajā daļā noteikts, ka *šā panta kārtībā noteiktā galīgā soda kopējais apmērs vai laiks drīkst pārsniegt attiecīgajam soda veidam noteikto maksimālo apmēru vai laiku.*

Nosakot galīgā soda noteikšanas principu, tiesa atzīst, ka, tā kā apsūdzētais noziegumu izdarīja pirms Krimināllikuma 2013.gada 1.aprīļa grozījumu spēkā stāšanās, piemērojams Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā noteiktais Krimināllikuma atpakaļejošais spēks, tādējādi tiesa vadās pēc 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa nekonstatē īpašus apstākļus, kas būtu par pamatu galīgā soda noteikšanai apsūdzētam, piemērojot sodu pilnīgas pievienošanas principu. Uz tādiem arī nenorādīja valsts apsūdzība. Tādējādi lai nodrošinātu personas sodīšanu par visiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, apsūdzētajam būtu piemērojams sodu daļējas pievienošanas princips. Sodu daļēja pievienošana, tiesas ieskatā, ievērojot to, ka /pers. B/ inkriminētie noziedzīgie nodarījumi uzskatāmi par sabiedriski bīstamiem, atzīstama par pietiekami labvēlīgu soda noteikšanas veidu, ņemot vērā viņa attieksmi pret likuma un morāles normām.

No Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 13.februāra sprieduma izriet, ka /pers. B/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2012.gada 15.oktobra līdz 2012.gada 18.decembrim. Soda izciešana uzsākta 2013.gada 27.februārī, uz Rīgas Centrālcietumu pārvietots 2013.gada 28.februārī, sodu izcietis 2013.gada 23.martā (lietas 148.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā ieskaitāms iepriekšējā aizturēšanā pavadītais laiks no 2012.gada 14.aprīļa (lietas 4.lapa) līdz 2012.gada 16.aprīlim (lietas 6.lapa) un izciestais sods pēc Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 13.februāra sprieduma no 2012.gada 15.oktobra līdz 2012.gada 18.decembrim (lietas 97.-98.lapa) un no 2013.gada 27.februāra līdz 2013.gada 23.martam (lietas 148.lapa).

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241.pantu apsūdzētajam /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā ir atceļams pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, jo ar šo spriedumu apsūdzētais tiek sodīts ar brīvības atņemšanas sodu (lietas 20.lapa), turklāt kriminālprocesa Nr. 11519011413 ietvaros /pers. B/ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 4.punktu, izlemjot jautājumu par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka 19 maisiņi ar pēc ķīmiskās izpētes atlikušiem 15 g kanabiss, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.12.-477. no 14.04.2012. (lietas 10., 59.lapa), ir iznīcināmi pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā kā apgrozībā aizliegtās vielas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4. punktu procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam.

Kriminālprocesa likuma 84.pants nosaka, ka advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksu nosaka Ministru kabinets.

Apsūdzētā aizstāve zvērināta advokāte I.Feldmane tiesai iesniegusi paziņojumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināprocesā, kurā norādīta viņas kā valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniedzēja pakalpojumu aprēķini Ls 15 un EUR 25,61 (lietas 111., 135.-136. lapa) un EUR 25,61 apmērā. Savukārt aizstāvis zvērināts advokāts V.Sruoģis pirmstiesas izmeklēšanā iesniedzis paziņojumus par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu krimināprocesā, kurā norādīta viņa kā valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniedzēja pakalpojumu aprēķini Ls 24,20 (lietas 54.lapa) apmērā.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 6.pantu *latu konvertācijā uz euro izmanto Padomes noteikto maiņas kursu no latiem uz euro. Naudas summas un vērtības naudas izteiksmē pēc latu konvertācijas uz euro noapaļo līdz tuvākajam centam, ņemot vērā trešo zīmi aiz komata. Ja trešā zīme aiz komata ir no 0 līdz 4, tad centa vērtība nemainās. Ja trešā zīme aiz komata ir no 5 līdz 9, tad cents tiek noapaļots par vienu vienību uz augšu*.

Līdz ar to Ls 39,20 ir konvertējami uz euro, kas ir, EUR 55,78, bet pavisam kopā EUR 107.

Uz /pers. B/ neattiecas Kriminālprocesa likuma 85.panta nosacījumi par personām, kuras atbrīvojamas no samaksas par aizstāvja palīdzību, jo lietā nav ziņu, kas apliecina, ka viņa mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Tiesa uzskata, ka apstāklis, ka /pers. B/ pašlaik atrodas ieslodzījumā, kur nestrādā, nav atzīstams par tādu, kas izslēdz iespēju viņam arī nākotnē samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem. Ievērojot iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka /pers. B/ nav atzīstams par personu, kurai Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punkta izpratnē ir tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 634.panta ceturto[1]daļu tiesa izpildrakstu par procesuālo izdevumu piedziņu nosūtīs izpildei pēc tam, kad beigsies sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Kaitējuma kompensācijas pieteikums, arests mantai lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt /pers.B/ par vainīgu Krimināllikuma 253.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem un ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. B/ noteiktajam sodam pilnībā pievienot izciesto sodu pēc Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 13.februāra sprieduma un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšana uz 11 (vienpadsmit) mēnešiem, ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanas termiņu /pers. B/ skaitīt no 2014.gada 13.marta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu soda izciešanas termiņā ieskaitāms iepriekšējā aizturēšanā pavadītais laiks no 2012.gada 14.aprīļa līdz 2012.gada 16.aprīlim un izciestais sods pēc Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 13.februāra sprieduma no 2012.gada 15.oktobra līdz 2012.gada 18.decembrim un no 2013.gada 27.februāra līdz 2013.gada 23.martam.

Atcelt apsūdzētajam /pers. B/ drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā.

Lietiskos pierādījumus - 19 maisiņus ar pēc ķīmiskās izpētes atlikušiem 15 g kanabiss, kas glabājas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldes narkotisko un psihotropo vielu glabāšanas seifā ar ierakstu reģistrācijas žurnālā Nr.12.-477. no 14.04.2012., iznīcināt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/ valsts budžetā procesuālos izdevumus, ko veido samaksa advokātei EUR 107 (viens simts septiņi eiro) apmērā, iemaksājot to šādā kontā: Saņēmējs: NMR 90000050138, PVN Reģ. Nr.LV90001672316, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Konta NR. LV68TREL1060001239300, nekavējoties iesniedzot kvīti tiesas kancelejā.

Noteikt 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu, iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā no pilnā sprieduma pieejamības dienas.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2014.gada 27.marts.

Tiesnese **V.Voronova**